

რედაქცია

ბანკის ქუჩაზე, სტ. მელიქოვის და სტამბაში, ახალნიხ სახლებში.
წელიწადში და სტ. მელიქოვის სახლში.
წელიწადში 8 მან., ნახევარ წელიწადში — 4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან.
ცალკე წიგნი — ერთი შაური.

დროება

განცხადება

მიიღება...
განცხადების უსი...
წელიწადში 8 მან., ან სხვა...
წელიწადში 8 მან., ან სხვა...
წელიწადში 8 მან., ან სხვა...

სელინ-მოწერა 1877 წლისა

მეთორმეტე წელიწადი გაზეთის არსებობისა
1877 წელს გაზეთი

„დროება“

გამოეცა იმავე პროგრამითა და მიმართულებით, როგორც წარსულს წლებში გამოდიოდა.
გამოცემის წელიწადი „დროების“ რედაქციის შრომაში უფრო დახლოებული მოხაზილობისა და შრომის მიზნებს რაი ჩვენი ნიჭიერი მწერალი-პუბლიცისტი: აკაკი წერეთელი და ნიკ. ნიკოლაძე.
ამათი და აგრეთვე სხვა თანამშრომლების დახმარებით, ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ, რამდენადაც რედაქციისაგან დამოკიდებული და დამოუკიდებელი გარემოებანი ნებას მოგვცემენ, კიდევ უფრო საინტერესო, სასარგებლო და საჭირო გაგხადოთ ჩვენი გაზეთი მკითხველი საზოგადოებისათვის.

სელინ-მოწერა
მიიღება თ თ ი ლ ი ს შ ი — „დროების“ რედაქციის კანტორაში, სტ. მელიქოვის და სტამბაში (ბანკის ქუჩაზე, ახალნიხ სახლებში).
გარეშე მცხოვრებთა თავიანთი მოთხოვნითა და ამ დროსით უნდა გამოგზავნონ:
Vs Tyflacs, vs Tvorchafto Melikova.
სხვა მალაქაში „დროებაზე“ ხელი-მოწერა შემდეგ პირებთან შეიძლება:

შუთაისში — სე. მესხთან (სილაზე), შოთში — თ. ანტ. ლაზ. ნაკაშიძესთან და შო. ბაბალოვთან, ახალ-სმნას — ნიკ. ღვებუაძესთან, ზუზუღინს — თ. ტარ. ალიქ. შადიანთან, მკურანის — ანტ. ჯაყელთან, ყვირი-ლაში — მ. ლავ. ღამბაშიძესთან, გორს — ალალა თუთაიძესთან, ახალციხის ილაგბ სულხანოვთან და თელავს — თ. ლევან ჯანდიერთან.
გაზეთის უსი — გაგზავნილ და გაუგზავნილად მან. კაპ.
წელიწადში 8
ნახევარ წელიწადში 4 და 50
საზის თვისა 2 და 50
ერთის თვისა 1
ამვე საპირსით მრავლად გამოგზავნა, რომ გაზეთი ნისი-ათი არამის არ გამოგზავნა გარდა იმ პირებისა, რომელთათვის პასუხის-გაბას თვითონ „დროებას“ ავანტაჟი იპისკამენ.

გამოცემის წელიწადი „დროების“ რედაქციის შრომაში უფრო დახლოებული მოხაზილობისა და შრომის მიზნებს რაი ჩვენი ნიჭიერი მწერალი-პუბლიცისტი: აკაკი წერეთელი და ნიკ. ნიკოლაძე.

საქართველო

დღიური

მითი რამ უნდა ვკითხოთ
თფილისის სააღმწიველი-მამულეო ბანკის
ბამვეობას: — რატომ ამ ბანკის შარ-
მანდელ შემოსავალ-გასავლის ანგა-
რიში (ბალანსი) ქართულად არ და-
იბეჭდა? ბამვეობას, უეჭველია, უნ-
და ახსოვდეს ის მუხლი წესდებისა,
რომელიც პირ-და-პირ თხოულობს,
რომ „ყოველგვარი განცხადება
ბანკისა უნდა დაიბეჭდოს „მმართველ-
ბლობის მოამბეში“, „ტაგეაში“
და ერთს რომელსამე ქართულს
დრო-გამომწივეთს გამოცემაში.“ „ტა-
გეაში“ დაიბეჭდა 12 მარტს (№
44), უეჭველია, „მმართველობის მო-
ამბეშია“ დასაბეჭდათ ეს ბალანსი
გაგზავნილია ბამვეობისაგან; მაგრამ,
თუმცა ქართულს ენაზე ამ ჟამად
სამი დრო-გამომწივეთი გამოცემა:
„დროება“, „ივერია“ და „საბოფ-
ლო გაზეთი“, არცერთში კი ჯერ
არ დაიბეჭდა. იქნება ბამვეობას
ეს განცხადება და ჩვენი სააღმწიველი-
მამულეო ბანკის მდგომარეობის შე-
ტყობა რუსებისათვის უფრო საინ-
ტერესოდ მიაჩნია, ვიდრე ქართველ-
ებისათვის?

ჩვენ მივიღეთ შემდეგი შე-
ნიშვნა სიღნაღიდან:
„დროება“ ვადაცხელა ჩვენი სა-
მაზრო უპრავლენია; ჩვენი ჩინოვნე-
ობა საქვეყნოთ გამოაშკარავდა.

მაგრამ ეს კიდევ ცოტაა. თი-
თონვე ამართლებენ კორრესპონ-
დენციის სიტყვას: იხანხან:
— „ნეტავი ბევრი ჰქონდეს ქართ-

ველს გამოვართვათო! მაგრამ რომ
ალარაფერი აქვს, რალს დავსტყუ-
ებთო! მაგრამ სომეხსაო, სიღნა-
ღელ სომეხს ტყავს გავაძრობთო.

ამ სიტყვის მოქმელებივე ძრიელ
იმღურებიან, რატომ ბოზოლაებზედ,
ე. ი. სულია და მაზრის უფროსებ-
ზედ არა სწერამენო. ნეტავი ამის-
თანა სინიღისიანი და პატიოსანი
მოსამართლეები, როგორც ჩვენი
სულია და უფროსია, კვლავაც ჰყო-
ლოდა სიღნაღის მაზრას და მეტი
ალარაფერი უჭირდა. მაკხას მეგობ-
რები იმიტომ სურვობენ ამ პირთა
დაძრახვას, რომ ცოტათი არის ხე-
ლები შეეკრათ და ჯიბისაკენ ვერ
იტანენ, როგორც წინათ.

მართლაც კი უნდა მოგახსენოთ,
გარეშემო იმისთანაები ახვევით ამ
პატიოსან ხალხებს, რომ თავს მოა-
ბებურებენ.

მინშე სიღნაღელმა ყველას
მოჰკრა კლანჭი და ხაზინა კი გაუ-
შვა. მხლა გაუფსენნებოთ და მერე
თითონ იცის, თუ რა მიზეზით შე-
მოთა ეტაჟში ეწოდა შრომები ბუ-
დეს იკეთებენ და რომ „ძლუშინის“
მოსვლით იქაური მდგმური იქიდგან
უნებურათ გადმოზრძანდა...“

ბალაქის ბამვეობის ერთს
გასულ სხდომათაგანზე დეკორიკებ-
ზე და ასახებზე იყო მოლაპარაკება.
ბამვეობამ გადაწყვიტა, რომ, ამ
საგნის შესახებ, უფ. ხმოვანის მლი-
მირზოვის ჰაზრი მიიღოს მხედვე-
ლობაში, ე. ი. ჯერ-ჯერობით დეო-

ფალტონი

შორე ღანდენ

სამ მოქმედებანი კომედია
მოლოდინისა
ნათარგმნი ფრანგულულიად
მოქმედება ამოცრა
ს ც ე ნ ა მ ე ო თ ხ ე
შორე ღანდენ და ანჟელიკა
შორე ღანდენ. აი, ვინ გიე-
ლისთ ვარს?
ანჟელიკა. მერე რა? ჩემი
ბრალია ვანა? როგორ გინდათ,
რომ მოვიქცე?
შორე ღანდენ. მე მინდა ესე
მოვიქცე, როგორც იქცევა ქალი რომ-
მელსაც ჰსურს, რომ მარტო თავის
ქმარს მოაწონოს თავი. მაწველი
კაცი ვერა დროს ვერ გაბედავს ახ-
ლოს მოკარებას, თუ ეს თქვენი ნე-
ბაც არ არის. არის ერთნაირი ტუბი-
ლი შეხედულება, რომელიც მიიზი-
დავს მან, ისე როგორც თათლი

ბუზს; პატიოსანი ქალი კი ისე მო-
იქცევა, რომ თავისი ქცევით მოი-
შორებს.
ანჟელიკა. მე მოვიზიარო ის!
რისთვისა? ბანავი რცხვენ თავს მით,
რომ მოვწონვარ და ეს მე მესია-
მოგნება!
შორე ღანდენ. დაბ! მაგრამ
მე რა მდგომარეობაში უნდა ვიყო,
როდესაც ვხედავ ამისთანა ტრფობას?
ანჟელიკა. როგორც პატიოს-
სან კაცს, უნდა გინაროდესთ და სია-
მოგნებით უყურებდეთ თქვენი ცო-
ლის სიმალღეს.
შორე ღანდენ. მაგის რა მო-
გახსენოთ! ღანდენები შეჩვეული არ
გახლავან ამისთანა საქმის გულ-გრე-
ლით ცქერას...
ანჟელიკა. ღანდენებიც შე-
ჩვევიან, თუ უნდათ. მე კი ჩემის
მხრით არ ვყოფ-უარს სოფელს და
არ მინდა სრულებით ჩავმწყვირო
მთელი სიცოცხლე ჩემი ქმარის გუ-
ლისთვის. რა? იმიტომ რომ რომ-
მელამე კაცი გვიცხადებს ჩვენი შერ-
თვის სურვილს, ვანა ყველაფერი
გათავეებულია ჩვენთვის და უნდა
შევისწყვიტოთ ყველა საქმე ცოცხლებ-
თან? სწორეთ ძალიან საქმეა ამ გვა-
რი ჩვენი წვალება ჩვენ ქმრებისაგან

და მარტო იმათთვის უნდა ვიცოც-
ხოლოთ! დაბ, მეტი დარდი არა მაქვს;
სრულებითაც არ მინდა მე სიკვდილი
ასე ახალგაზდას!
შორე ღანდენ. მაშ ასე რი-
გიანათ აღასრულებ შენ იმ პირობას,
რომელიც მომეცი მე საქვეყნოთ?
ანჟელიკა. მე? მეთილი გუ-
ლით როდღე მომიცია ის პირობა.
შვარის წერის წინათ მკითხვით ჩემი
ნება და სურვილი? თქვენ მოვლათა-
რაკეთ მარტო დედა ჩემს და მამა
ჩემს; იმათ შეგირთესთ თქვენ და ამი-
ტომ ძალიან კარგ საქმეს ჩადიხართ,
რომ იმათთან მიდიხართ საჩიველ-
ლოთ, როდესაც აქ ვატყვილებენ.
მე კი სრულებით არაფრის ნება არ
მომიცია და არც მკითხვით; მე სრუ-
ლებით აძულებული არ ვარ დავე-
მორჩილო ყოველს თქვენს სურ-
ვილს და მინდა ამ ჩემი ახალ-
გაზდობით კარგად ვინარეგებო, მო-
ვიზოგო ტუბილი თავისუფლება, რაც
ჩემ წლოვანებას შეეფერება გვერთო
ძალიან საზოგადოებაში, ვნახო გე-
მოვნება ქვეყნისა. მოემზადეთ თქვენ
ამ სასჯელისათვის და მალღობა შეს-
წირეთ დმერთსა, რომ უარესის ჩა-
დენის ნიჭი არ მაქვს!
შორე ღანდენ. დაბ! მაშ

მაგრე გინდათ დამარწმუნოთ! მაგ-
რამ მე თქვენი ქმარი ვარ და არა-
ფრის სმენა არ მინდა.
ანჟელიკა. მე თქვენი ცოლი
ვარ და ყველაფერი მიმიღია მხედვე-
ლობაში.
შორე ღანდენ (დაღა). ძა-
ლიან კი მინდა დავამტვირო ცხვირ-
პირი და იმ ადგილას მივაყენო, რომ
ალარ მოვწონოს იმის მოარშიყეს.
ანჟელიკა. შევიდეთ, შორე ღანდენ; ვერ
შემიძლიან შევიკავეო თავი...
ს ც ე ნ ა მ ე ო თ ხ ე
ანჟელიკა და ძლოდინა
ძლოდინა. მოუთმენლოთ მო-
ველოდი იმის გასვლას, რომ გად-
მომეცა რამდენიმე სიტყვა თქვენ რომ
იცით იმისაგან.
ანჟელიკა. აბა!
ძლოდინა (დაღა). როგორც
ვაცუობ, ძალიან ესამოგნება, რასაც
ვეუბნები.
ანჟელიკა. აბ! ძლოდინა, რა
მჭევრ-მეტყველობით არის დაწერი-
ლი ეს წერილი! შეველა სიტყვაში თუ
ქცევაში კარის კაცებს რალაც სხვანი-
რი უნო აქეთ. აბა რა არის იმათ-
თან შედარებით ჩვენი სოფლის აზ-
ნაურობა!

*) „დროება“, № 32

